

Keď Panna počne, panna porodí a pannou ostáva, to nie je bežný zjav, ale znamenie, to nie je rozum, ale sila, to je Stvoriteľ, nie príroda, to nie je všeobecné, ale jedinečné, to je božské, nie ľudské. Že sa Kristus narodil, to nebola nevyhnutnosť, ale moc, to bolo tajomstvo lásky, obnovenie ľudskej spásy.

Ten, ktorý bez narodenia utvoril človeka z nedotknutej hliny, utvoril človeka tak, že sa narodil z nedotknutého tela. Ruka, ktorá dobrotivo vzala hlinu a z nej nás vytvorila, vzala si dobrotivo telo, aby nás obnovila. Teda to, že Stvoriteľ je vo svojom stvorení, že Boh je v tele, to je česť pre stvorenie, a nie zníženie Stvoriteľa.

Človeče, prečo si tak málo ceníš seba, keď si taký vzácny Bohu?! Keď ťa Boh tak poctil, prečo sa znehodnocuješ?! Prečo zisťuješ, z čoho si stvorený – a načo si stvorený, to neskúmaš? Či nie je celý dom tohoto sveta, ktorý vidíš, stvorený pre teba? Pre teba záplava svetla zaháňa tmy, ktoré ťa obklopujú. Pre teba je ustanovená noc, pre teba je vymeraný deň. Pre teba je nebo ožiarené mnohotvárnym svitom slnka, mesiaca a hviezd. Pre teba je zem obsypaná kvetmi, hájmi a ovocím. Pre teba bolo stvorené obdivuhodné množstvo živočíchov vo vzduchu, na poliach a v krištáľovej vode, aby radosť nového sveta nezakalila smutná samota.

Tajomstvo vtelenia (sv. Peter Chryzológ)

Napísal Balek Robert

Nedeľa, 01 August 2010 11:12

A predsa tvoj Stvoriteľ myslí ešte na to, čím by zväčšil tvoju dôstojnosť: vkladá do teba svoj obraz, aby tento viditeľný obraz sprítomňoval na zemi neviditeľného Tvorcu a urobil ťa na zemi svojim zástupcom, aby taký rozsiahly majetok sveta nebol bez Pánovho zástupcu. Čo Boh sám od seba urobil v tebe, to si láskavo osvojil a chcel, aby ho bolo možno priamo vidieť v človeku, v ktorom sa predtým dával vidieť iba ako v obraze. Dal, aby človek vlastnil toho, ktorý predtým súhlasil, aby sa mu človek iba podobal.

Kristus sa teda rodí, aby svojím narodením obnovil skazenú prirodzenosť. Stáva sa dieťaťom, necháva sa živiť, prechádza etapami života, aby nastolil jediný dokonalý, trvalý vek, ktorý on stvoril. Nesie človeka, aby už človek nemohol padnúť. Toho, ktorého urobil pozemským, robí nebeským. Tomu, ktorého oživil ľudským duchom, dáva ducha božského života. A takto ho celého dvíha k Bohu, aby v ňom neostalo nič z toho, čo patrí hriechu, smrti, strasti, bolesti a zemi. Toto nám prináša náš Pán, Ježiš Kristus, ktorý je Boh a s Otcom žije a kraluje v jednote s Duchom Svätým teraz i vždycky i po nesmrteľné veky vekov. Amen.

Z Reči svätého biskupa Petra Chryzológa
(Sermo 148: PL 52, 596-598)